

[Formanden.]

I Skrivelse af 8. f. M. anmoder Ministeren for Søfart og Fiskeri om, at der maa blive foretaget Valg af 2 Medlemmer til Aalegaards-Overnævnet og Suppleanter for disse for Tiden fra 1. Januar 1935 til 31. December 1937.

Fra Dansk-Islandsk Nævns danske Afdeling er modtaget en Udskrift af Protokollen over det samlede Nævns Møder i Reykjavik Juli—August 1934.

Udskriften af Protokollen ligger til Eftersyn i Bureauet.

Tingets Samtykke udkræves, for at den eneste paa Dagsordenen opførte Sag kan behandles i dette Møde. Hvis ingen Indsigelse gøres, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Landbrugets Gældsforhold m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1401; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2217).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hauch): I Udvalgets Betænkning vil ærede Medlemmer finde en kort Udredning, der giver Besked om Gangen i Udvalgets Arbejde. Desværre lykkedes det ikke at naa til Enighed om Lovforslaget. Fra min Gruppens Side — det samme gælder i øvrigt Det konservative Folkeparti — har vi sat meget ind paa at skabe Mulighed for Gennemførelse af Konverteringsforslaget, men det har ikke været muligt at faa Regeringen og Regeringspartierne i Tale, medmindre vi vilde modtage Regeringsforslaget, der bestandig er optraadt som et Diktat fra Regeringens Side.

Venstre har hævdet den Opfattelse, at Regeringsforslagets Afsnit II om Rentetilskud til et Udsnit af Befolkningen ikke kunde være en paakrævet Foranstaltning som Grundlag for Konverteringen. For det første har vi den Opfattelse, at det i og for sig ikke kan stimulere til Køb af Obligationer, at der træffes Foran-

staltning til at betale en Del af Renterne af Førsteprioriteterne for et Udsnit af Landmændene, og vi mener heller ikke, at det er nødvendigt. Hvis det drejede sig om den samlede Gæld, og man ikke gjorde Forskel, var Forholdet et ganske andet under Hensyn til de uhyre vanskelige Forhold, som Landbruget har levet under og til Dels lever under endnu. For det andet er Vilkaarene for Landbruget gennem den Prisstigning, som har fundet Sted, siden Regeringen forhandlede med det ofte under denne Sag omtalte Bankkonsortium, væsentligt forbedret. Vi haaber alle, at denne Prisforbedring maa udvikle sig og blive varig. Men selv om dette ikke maatte ske, mener vi, at det vilde skabe større Sikkerhed for Landbrugets Evne til at forrente Førsteprioriteterne, dersom man lagde Bund under et eventuelt Prisfald ved Fastsættelse af Mindstepriser paa Hjemmemarkedet i Forbindelse med en varig Lettelse af de paa Landbruget meget haardt tyngende Ejendomsskatter.

Regeringen har, som sagt, ikke været til at komme i Forhandling med, og det til Trods for, at det nævnte Bankkonsortium, som det vil fremgaa af Bilagene til Betænkningen, har erklæret sig villigt til eventuelt at optage en Forhandling om Konverteringens Gennemførelse paa et andet Grundlag. Regeringen har ikke ønsket, i alt Fald ikke endnu, saadan som det maatte være dens parlamentariske Pligt i en saa vigtig og betydningsfuld Sag som Konverteringens Gennemførelse, at være mæglende mellem de Opfattelser, som gør sig gældende i Rigsdagens to Ting. Venstre er — som det vil fremgaa af de af os stillede Ændringsforslag — villigt til at gennemføre en Nedsættelse af Indlaansrenten med $\frac{1}{2}$ pCt. for nye Indskud, selv om vi maa beklage, at en saadan Foranstaltning vil ramme en Række smaa Sparere og berøre Sparekassernes Virksomhed paa en Maade, som vi ogsaa maa være betænkelige ved. Vi har tilbudt at medvirke til, at de Beløb, der fremkommer ved Indlaansrentens Nedsættelse, kommer Laantagerne til gode. Vi har foreslaaet at medvirke til en Begrænsning af Udlaansrenten til Lettelse for hele Erhvervslivet. Vi har endvidere meddelt i Udvalget, at vi er villige til til Støtte for Kreditforeningens Reservefonds at afkræve de Obligationsejere, som inden en nærmere angiven Frist ikke vil ombytte deres højere forrentede Obligationer med 4 pCt.s Obligationer, en Afgift paa et Par Procent, en Foranstaltning, som vi finder baade rigtig og rimelig. Men alt har været